

Veem House for Performance

De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap heeft in haar voornemensbrief van 10 juni 2020 de mogelijkheid geboden om te reageren op eventuele feitelijke onjuistheden in het advies van de Raad voor Cultuur van 4 juni jl. De reactie van Stichting Het Veem Theater (hierna: Het Veem) is voorgelegd aan de raad, met het verzoek om te bezien of deze aanleiding geeft het advies over de aanvraag te herzien. In dit aanvullende advies reageert de raad op de gemelde feitelijke onjuistheden. Andere reacties dan feitelijke onjuistheden laat de raad buiten beschouwing.

Het Veem schrijft dat het onjuist is dat zij subsidie aanvraagt voor haar ontwikkelfunctie Veem House for Performance. ‘Stichting Het Veem Theater’ is de statutaire naam van de organisatie; ‘Veem House for Performance’ de handelsnaam. Het wordt volgens Het Veem niet duidelijk waar de raad zich op baseert als hij vermeldt dat Veem House for Performance de ontwikkelfunctie van Stichting Het Veem Theater bekleedt: Het Veem is één geheel. In de adviestekst komt dit punt tweemaal terug. De raad erkent dat hij in de adviestekst op dit punt een onjuiste voorstelling van zaken geeft.

Het Veem is het oneens met de constatering dat twee ambities bovenaan de agenda staan, zoals vermeld in het advies. Zij verwijst naar de zes speerpunten die in de aanvraag staan beschreven. De raad constateert dat de twee ambities zoals bedoeld in zijn adviestekst, niet samenvallen met de zes speerpunten. Immers, in dezelfde alinea worden de zes speerpunten genoemd.

Het Veem is het oneens met de constatering (onder ‘Eerlijke beloning en gezonde bedrijfsvoering’) dat niet duidelijk wordt of deelnemers aan de residenties kunnen rekenen op een eerlijke beloning conform de Fair Practice Code. Zij wijst hierbij kort op de toelichting op de begroting en haalt als voorbeeld de vergoedingen voor de huiskunstenaars aan. De raad is echter onverminderd van mening dat uit de toelichting op de begroting niet duidelijk blijkt of de deelnemers aan de residenties een eerlijke beloning ontvangen en constateert daarom geen feitelijke onjuistheid op dit punt. Hij merkt in dit verband op dat de adviestekst op dit punt ingaat op de deelnemers aan de residenties en niet op de huiskunstenaars.

Het Veem is het daarnaast oneens met de constatering (onder ‘Toepassing Fair Practice Code’) dat de vergoedingen voor huiskunstenaars mager zijn en niet in de geest van de Fair Practice Code. Zij wijst hierbij kort op de toelichting op de begroting. De raad erkent dat dit onjuist in het advies staat; waar in de passage over de toepassing van de Fair Practice Code

‘huiskunstenaars’ staat, moet ‘deelnemers aan de residenties’ staan. Hij benadrukt dat hij van oordeel is dat de beloning van de huiskunstenaars niet in strijd is met de Fair Practice Code. De raad betreurt de hierdoor ontstane verwarring.

Het Veem schrijft ten slotte dat het onjuist is dat zij een raad van toezicht heeft, zoals wordt gesuggereerd in de adviestekst. Zij hanteert het bestuursmodel. De raad erkent dat hij ten onrechte heeft geschreven dat Het Veem een raad van toezicht heeft.

De raad heeft kennisgenomen van de overige punten die Het Veem opvoert. Hij beschouwt de diverse kanttekeningen die de instelling plaatst als verschillen van inzicht en interpretatiekwesties, maar niet als feitelijke onjuistheden die correctie behoeven.

Conclusie

De Raad voor Cultuur ziet in de reactie van Het Veem geen aanleiding zijn advies te herzien.